

paa Tuberkulosesanatorier. Betalingen var i Forslaget sat til 2 Kr. Udvalget har foreslaaet at forhøje den til 2 Kr. 50 Øre, idet det mener, at i Forhold til de 3 Kr., der ydes for voksne, ere de 2 Kr. lovlige lidt, da der for Børn fordres et mere omhyggeligt Tilsyn, hvorved Bekostningerne for voksne og Børn blive omtrent lige store. Paa Grund af den saaledes foreslaaede Forhøjelse er der i § 6 foreslaaet en Forhøjelse fra 1 Kr. 50 Ø. til en 1 Kr. 85 Ø. Til § 7 er der stillet et Ændringsforslag af Justitsministeren, der er tiltraadt af Udvalget. Det angaar de Tuberkulose-sygehuse, som vi nu have for faa af i hvert Amt. De blive forpligtede til at optage Patienter uden Hensyn til deres Bopæl, selv om de ere fra et andet Amt. Jeg mener, at det er en stor Fordel, thi det er mange Steder en Mangel, at der paa Sygehuse ikke er en Afdeling, hvor de, der blive angrebne af Tuberkulose, kunne blive optagne. Herved vil denne Mangel i det væsentlige blive afhjulpen, idet disse syge kunne henvises til et Tuberkulosehospital, selv om det ligger i et andet Amt. Ændringsforslag under Nr. 6 til samme Paragraf er foreslaaet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget og gaar ud paa, at Patienter paa de i Loven nævnte Anstalter kunne anvendes til Arbejde, naar Overlægen anordner saadant. Saaledes er det paa mange Sanatorier, og det er heldigt for Kurgæsten, naar hans Kur er skreden saa langt frem, at han kan deltage i Arbejdet, thi det gør ham mere modstandsdygtig, naar han kommer ud fra Anstalten, at han i den sidste Tid forinden har vænnet sig til og deltaget i Arbejdet. Og Overlægen faar ved denne Bestemmelse en Støtte i Lovens Paragraf, og det er temmelig sikkert, at den ikke vil blive misbrugt af nogen Overlæge, thi enhver Overlæge ved et Sanatorium ønsker et saa godt Resultat som muligt.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 8 er stillet af Udvalget, men ikke tiltraadt af Justitsministeren. Det lyder saaledes: I 2den Linie efter „Anstalter“ indsættes: „eller i Tilfælde af Pladmangel paa disse, paa almindelige Sygehuse,“ og Beløbet skal ikke betragtes som Fattigforsørgelse. Denne Paragraf griber noget ind i vor Fattiglovgivning, og derfor er det forstaaeligt, at den højtærede Minister ikke har tiltraadt Ændringsforslaget, men har taget Forbehold indtil tredje Behandling for at høre, hvorledes Indenrigsministeren stiller sig til det. Det kan ogsaa se noget un-

derligt ud, at Familien hjemme bliver forsørgt af det offentlige, uden at det betragtes som Fattighjælp, medens Hjælpen paa Sygehus, netop betragtes som Fattigunderstøttelse. Flertallet afventer derfor Ministerens Stilling til Sagen ved tredje Behandling. Dernæst er der Ændringsforslag Nr. 8 til § 8, der er stillet af de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget. Jeg skal ikke udtale mig derom, forinden Ordføreren for Forslagsstillerne har omtalt det. Endelig er det foreslaaet at indsætte en ny Paragraf efter § 9. Her vil blive nogen redaktionel Ændring at foretage, inden Loven kommer til tredje Behandling. Jeg kunde have ønsket, at denne Paragraf havde været føjet til Forslag til Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose, idet det handler om, at Statens Anerkendelse endvidere kan meddeles til Foreninger, som have til Formaal at afværge Udbredelse af Smitte fra tuberkulose, som henligge i Hjemmet. Det kan i og for sig se ud som ligegyldigt, i hvilken Paragraf denne findes, men jeg vil dog udtale, at jeg vil nødigt have, at denne Paragraf skal forstås saaledes, at den, der bliver angreben af Tuberkulose, kan undgaa Sygehusbehandling og lade sig behandle i Hjemmet, thi det er sikkert Lovens Formaal, at Patienten skal enten være paa en Sygehusafdeling eller paa et Sanatorium, idet den rette Behandling for Tuberkulose neppe kan foregaa i Hjemmet.

Forinden jeg slutter, skal jeg tillade mig at udtale min Tak til den højtærede Justitsminister for den Velvillie, han har udvist overfor Udvalget.

Stauning: De Ændringsforslag, som den ærede Ordfører har omtalt, og som ere stillede af Udvalget, har det socialdemokratiske Mindretal kunnet tiltræde, idet vi skønne, at det er Forbedringer af Lovforslaget, og vor Opgave har naturligt været at faa Lovforslaget forbedret i det Omfang, som der var Mulighed for. Jeg vil minde om, at Foreningen „Boserups Minde“, der paa forskellig Maade bidrager til at lindre Nøden hos de Mennesker, der ere angrebne af Tuberkulose, og som i den Henseende har udfoldet en meget gavnlig Virksomhed i adskillige Aar, har indsendt et Andragende, der er trykt som Bilag 1, hvori den dels andrager om det, som er nævnt i Ændringsforslag Nr. 7, der er stillet af Udvalget, og dels andrager om det Forhold, der er nævnt i Ændringsforslag Nr. 8, som et Mindretal har frem-